

רחל מרחלת על כל העולם

היורש לבית קראוס

הצמודה של שמוליק, שבחודשים האחרונים נים נמנע מלהופיע בלעדיו. במקום להופיע, הוא הקדיש חלק גדול מזמנו לתפילה שזה יהיה בן. לא תאמינו — אבל התפילה עזרה. קראוס הקטן הוא אומנם רק בן יומיים וחצי בערך, ברגע זה, אבל אין ספק שזה הקטן גדול יהיה, ולהשומע ינעם.

אשת-בשורה אני לכם היום. ולא סתם. נולד להם. בן. במזל טוב. ג'וזי ושמוליק קראוס הפכו בשבת אחרי הצהריים, ב"שעה טובה ומוצלחת, לאבא ואמא מן השורה. אחרי איזה 13 שנה של ציפייה דרוכה, זה קרה סוף-סוף. ג'וזי, שהיתה יפהפייה ממש בתקופת ההריון, נהנתה אז מחברתו

אמא ואבא התפילה עזרה

כל המגזים - גורע

זהו דווקא פיתגם נכון, אם תחשבו עליו רגע. אבל למה לחשוב, כשאפשר להוכיח? הדוגמה הטובה ביותר לכך היא חייו הפעילים האינטנסיביים של אחד הזוגות האמנותיים ביותר שקיימים אצלנו ברגע זה. לבמאית-המנחה **עדינה שביט** יצא כבר מזמן שם של אשה עסוקה מאד. עסוקה זה לא מילה. היא גם מביימת, גם מרצה באוניברסיטה, גם יש לה תוכנית קבועה בגליציה, וגם וגם. חוץ מכל העיסוקים האלה היא גם נשואה לשחקן-בן-שחקן **אלכס אנסקי**, שהוא מצידו עסוק לא פחות. הוא מגיש תוכניות ליליות-רוגעות, גם-כן בגליציה, ובימים אלה הוא מתחיל לנהל את מועדון התיאטרון, שנפתח לאחרונה על-ידי **יעקב אנמון**. עדינה, מצידה, עוברת — למרות כל

תרי"ג מיצוות, וכל מילה שנייה שלו היא בנוסח "ברוך השם", "בעזרת השם", ולשם שינוי — גם "תודה לאל". הכיפה הפכה לאבזור בלתי-ניפרד גם מראשו של מי שהיה בדרך-שדרן-מראיין שחקן **דורי בן-זאב**. גם הוא פרש מ"המולת העיר הגדולה ומתענוגותיה ה" מפוקפקים, עבר לגור בקיבוץ ולהתייחד עם הטבע, כמיצוות האופנה האחרונה. והנה בא עוד אחד. **דדי בן-עמי**, שהיה פעם ידידה של **רינה גנור**, אשתו לשעבר של שלישי-הגששים, **פולי**. דדי הוא זמר-לשעבר, שהשתתף פעם במקהלה של הצגת מדיאה בתיאטרון הקאמרי. ברדיו אפשר לשמוע אותו שר את השיר **דודמונה**. אבל הזמירות היחידות שהוא שר היום הן זמירות-הב"ד דווקא, כי הוא עבר לגור שם, בכפר-חב"ד, והוא מסתובב עם שטריימל על הראש, באופן קבוע. שלא לדבר כבר על **איקא ישראלי**, שעשה את זה עוד לפני המלחמה, ובכל הקיטור. גם הוא הפך דתי אדוק, גידל

איפה הם היום?

זקן ופיאות, ואפילו ייצג כבר את דרכו החדשה בטלוויזיה. ובל נשכח את **אורנה בנאי**, אשתו לשעבר של צעיר האחים בנאי, **גברי**, שלישי-גששים בפני עצמו, שנשלה על עצמה למלא את כל מיצוות התורה ככתבן ו"כלשונן, ואפילו התחתנה עם בחור דתי וגרה במושב בדרום הארץ. נראה שאופנת-הפרשה החדשה אוכלת כל חלקה טובה בנוער. אולי משהו יכול להסביר לי מה קורה פה?

מאותו רגע נסגרו להם השניים באיזה בית בהרצליה. כך הם חיים להם בחיק הטבע, פחות או יותר, הרחק מהמולת הפוליטיקה והאווירה של אחר-מלחמה, והוא אפילו הפסיק לכתוב. המוות שות" קות. המוות השתתקו גם אצל השחקן **אריה יצחקי** בעלה-לשעבר של השחקנית-גם היא **עליזה יצחקי**. מי שמשדל מאד יכול לראות אותו בימים אלה בירושלים, לשם עבר לגור, כשהוא חובש כיפה. מקיים

חוזר-בתשובה בן-זאב בחזרה אל הדת

חדשות מן השלום

התוכניות — מגוונות. אייבי מתכוונן לחזור ארצה, עם אונייתו — ואיך אפשר אחרת? — וכאן, או שישפך בשידורים. כתחנה מסחרית, או שיהפוך את האונייה לבית-קפה צף, כפי שכבר סיפרנו. הוא יודע גם לספר שכבר פנו אליו, אנשים רישמיים מאד, ורמזו לו שיתכן מאד כי ירשו לו אפילו להפוך את התחנה לתחנה מסחרית, עם פירסומה, ובלבד ש"יתחייב להפסיק את שידורי התעמולה. בינתיים, אפשר לראות אותו ערב-ערב במועדון-ההילה הניו-יורקי אל-אברט. הוא לא מופיע שם, וגם לא שותף, פשוט, יש לו חברה, נערה ישראלית בלונדית המכהנת כנערכת-המלחמה של המועדון.

המוני הדברים שקרו מאז המלחמה הש" כיתו כימעט לחלוטין דמות אחת, שמשך שבועות ארוכים ישבה בתוך ספינה קטנה מול חופי המדינה, עם עוד חברות משור געים-לדבר, ועשתה כאב-ראש רציני להר" בה אנשים טובים בארץ הזאת. וזה באמת לא יפה ששוכחים אותו. כי **אייבי נתן**, יונת-השלום הפרטית, מס" חובב כיום בניו-יורק והוא מלא כריזמן רעיונות טובים ותוכניות חדשות. לכל מי שמעוניין להטות לו אוזן מספר אייבי, בגאווה בלתי-מוצנעת, איך שהה במלחמת יום-הכיפורים בנמל ביירות. לי הוכחת דבריו, הוא מציע תצלומים בחברת מיסטר-כבוד לבנוני המצדיע לו.

אחד-אחד ובאין רואה, כמאמר המשורר, קורים פה במדינה הזאת דברים שפעם היו בטח מעוררים סערה ציבורית אם לא חברתית, ואילו היום תוחסים אליהם כאל דבר מובן-מאליו, תוצאה ישירה של הרוחות המנשבות ביישוב. כל מיני אנשים, יפים וידועים, שפעם היו רואים אותם מסתובבים בכל אירוע חברתי ראוי-לשמו, נעלמו מן האופק ולא נודע כי באו אל קירבו. ומה שקרה להם — מטאמורפוז זה לא מילה. קחו, למשל, את המשוררת **רינה שני**, אשתו לשעבר של האריסטקט **דן איתן**, שהוא בעלה-לשעבר של הסופרת (ברקיע החמישי) **רחל איתן**, שחיה היום בגלות אמריקה עם איזה בעל מיליונר. או רינה, כמו שהיא משוררת ואשה-לשעבר, תפסה אהבה לא-נורמלית לעיתו" לאי-הסטיירק של הארץ, **יעקב רומי בליט**, שנפצע במלחמת-ששת-הימים, ו

עיסוקיה האחרים — לנהל את תיאטרון באר-שבע הצעיר. מפעילות קדחתנית אמנותית כזו מוכרח משהו לסבול. הרי לא ייתכן אחר לת. הריחוק הגיאוגרפי העתידי גם הוא תורם קצת לעניין. לכן, ברור שמהו יקרה שם. יותר מזה — ציפור קטנה לחשה לי שהמשהו כבר קורה.

ונאמר לדבק

טוב מאד

מי שעוקב בנאמנות אחרי מדור-הרחילות שלי, זוכר בוודאי את שתי התמונות הניפרדות המופיעות כאן, שהתפרסמו כבר לפני חודשיים וחצי, באותו מדור, באותו יום, אך בסיפורים שונים. נכון, סידרתי לכם מתיחה קטנה. אבל היא הצליחה, תודו. או זה היה ככה. באותו מדור סיפרתי לכם על **רליה ויינשטיין**, הגרושה בת ה-38 שעובדת במישרד-הפירסום דחף, ועל איך שהיא התגרשה כבר פעמיים, אבל בדיוק ביום הגירושין השניים שלה פגשה חתיך חדש והתאהבה בו צ'יקצ'ק. ולא רחוק משם, במרחק של שלושה טורים, סיפרתי לכם על הקבלן העשיר,

ויינשטיין מנחמי כל אחד לחוד —

התמונה השלמה וביחד

היפה והמוצלח **יגאל מנחמי**, העומד להתגרש מאשתו, הציירת ממוצא אוסטרלי, **חפה**.

ופה עשיתי תרגיל קטן. כיוון שיגאל עדיין לא היה גרוש או, החלטתי לפרגן לכל המעורבים-בדבר, כדי לא לקלקל להם. זו היתה המתיחה הקטנה. את תמונתם המשותפת של הזוג דליה-יגאל, שצולמה במסיבה, פשוט חילקתי לשניים. הוא לחוד והיא לחוד, וסיפרתי עליהם שני סיפורים שונים, שלכאורה לא היו קשורים זה בזה. אבל לפני כשבועיים קיבל יגאל את הגט שלו, ואין רגע יפה מזה לגלות לכם את הסוד, ולהראות גם את התמונה השלמה של הזוג הטרי. מה יהיה בסוף הסיפור הפרטי שלהם, זה עניין שעוד מצריך בירור — אבל העיקר שהמתיחות הצליחה.